

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος: **Λουκάς Αξελός**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΒΑΦΗΣ (1863-1933)

Τελειωμένα

Μέσα στον φόβο και στες υποψίες,
με ταραγμένο νου και τρομαγμένα μάτια,
λυώνουμε και σχεδιάζουμε το πως να κάμουμε
για ν’ αποφύγουμε τον βέβαιο
τον κίνδυνο που έτσι φρικτά μας απειλεί.
Κι όμως λανθάνουμε, δεν ειν’ αυτός στον δρόμο•
ψεύτικα ήταν τα μινύματα
(ή δεν τ’ ακούσαμε, ή δεν τα νοιώσαμε καλά).
Άλλη καταστροφή, που δεν την φανταζόμεθαν,
εξαφνική, ραγδαία πέφτει επάνω μας,
κι ανέτοιμους –που πια καιρός– μας συνεπαίρνει.

Του μαγαζιού

Τα ντύλιξε προσεκτικά, με τάξι
σε πράσινο πολύτιμο μετάξι.
Από ρουμπίνια ρόδα, από μαργαριτάρια κρίνοι.
από αμεθύστους μενεξέδες. Ως αυτός τα κρίνει,
τα θέλησε, τα βλέπει ωραία· όκι όπως στην φύσι
τα είδεν ή τα σπούδασε. Μεσ στο ταμείον θα τ’
αφίσει,
δείγμα της τολμηρής δουλειάς του και ικανής.
Στο μαγαζί σαν μπει αγοραστής κανείς
βγάζει απ’ τες θήκες άλλα και πουλεί –περίφημα
στολίδια–
βραχιόλια, αλυσίδες, περιδέραια και δαχτυλίδια.

Ένας Γέρος

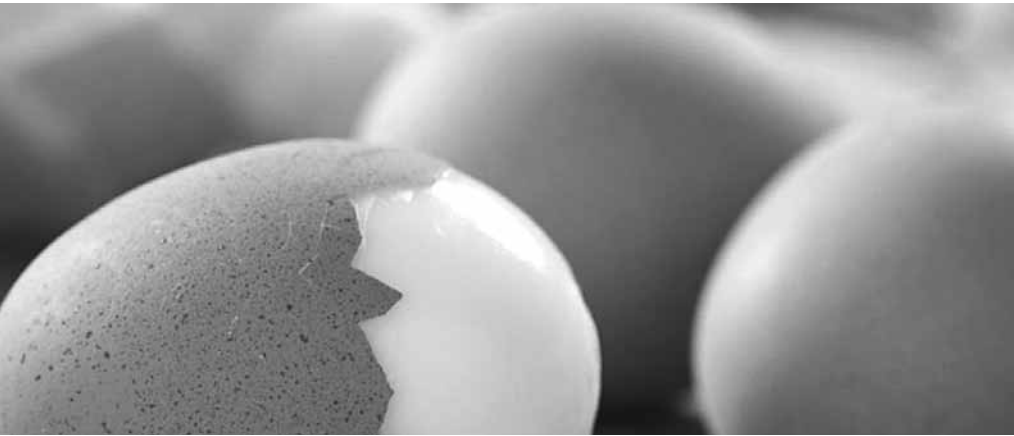
Στου καφενείου του βοερού το μέσα μέρος
σκυμένος στο τραπέζι καθετ’ ένας γέρος·
με μιαν εφημερίδα εμπρός του, χωρίς συντροφιά.
Και μες στων άθλιων γηρατειών την καταφρόνια
σκέπτεται πόσο λίγο χάρηκε τα χρόνια
που είχε και δύναμι, και λόγο, κ’ εμορφιά.
Ξέρει που γέρασε πολύ· το νοιώθει, το κυττάζει.
Κ’ εν τούτοις ο καιρός που ήταν νέος μοιάζει
σαν χθες. Τι διάστημα μικρό, τι διάστημα μικρό.
Και συλλογιέται, η Φρόνησις πως τον εγέλα·
και πως την εμπιστευόνταν πάντα –τι τρέλλα!–
την ψεύτρα που έλεγε· «Αύριο. Έχεις πολύν
καιρό».
Θυμάται ορμές που βάσταγε· και πόση
χαρά θυσίαζε. Την άμυαλή του γνώσι
καθ’ ευκαιρία χαμένη τώρα την εμπαίζει.
...Μα απ’ το πολύ να σκέπτεται και να θυμάται
ο γέρος εξαλίσθηκε. Κι αποκοιμάται
στου καφενείου ακουμπισμένος το τραπ

Πώς γίναμε Ευρωπαίοι ή πάρ’ τ’ αυγό και κούρευ’ το

■ **του Απόστολου Αποστολόπουλου**

Η Γερμανίδα, πρώην υπουργός Άμυνας και νυν αντικαταστάτης του Γιούνγκερ στην προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Βαν ντερ Λάιεν, δήλωσε, αιφνιδίως στις αρχές της εβδομάδας, ότι «δεν μπορούμε να αφήσουμε να μας κλέψουν τη γλώσσα μας και τον (ευρωπαϊκό) τρόπο ζωής μας». Η κ. πρόεδρος δεν κατονόμασε τον κλέφτη, αλλά όλοι άρχισαν να κοιτάζουν προς την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Και πολλοί θυμήθηκαν τον Κίσινγκερ που έλεγε ότι για να υποταχθούμε εμείς, οι ατίθασοι Έλληνες, πρέπει να υπονομευθεί η γλώσσα και οι ρίζες τού πολιτισμού μας. Όπως κι έγινε. Τώρα νιώθει τις ίδιες απειλές η βασίλισσα της Ε.Ε., η Γερμανία.

Βασιλείς και πληβείοι, Γερμανοί και Έλληνες, Ευρωπαίοι κι οι δύο, στην «ίδια» μοίρα. Στην πραγματικότητα δεν είναι και τόσο αστείο. Οι ΗΠΑ, για να προλάβουν δικά τους δεινά, απειλούν τους Γερμανούς με τα επιχειρήματα του Κίσινγκερ, ότι θα τους ληστέψουν γλώσσα και «τρόπο ζωής», θα τους επιβάλλουν όσα έκαναν και κάνουν αυτοί στους Έλληνες με τη χρεοκοπία και τα μνημόνια. Οι ίδιες οι ΗΠΑ έχουν ζόρια: Στη Συρία δεν έγιναν ρεζίλι, μόνο και μόνο επειδή ο Πούτιν πολιτεύεται με προοπτική συμφωνίες αλά Τούρκα, «καζάν-καζάν», με τις ΗΠΑ, εδραιώνοντας τη θέση υπερδύναμης της Ρωσίας. Οι σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας είναι ψυχρές και δεν διαφαίνεται χαραμάδα νίκης της Αμερικής στον οικονομικό και εμπορικό πόλεμο που εξελίσσεται. Το Ιράν περιφρονεί τις σκληρές αμερικανικές κυρώσεις και ο Μαδούρο αντέχει. Η Β. Κορέα όχι μόνο δεν υπόκυψε στις απειλές αλλά κάνει δοκιμές «άγνωστων» πυραύλων και κανείς δεν μιλάει. Οι Ευρωπαίοι, υπό την Γερμανία, σηκώνουν μπαϊράκι όλο και πιο τολμηρά. Η τελευταία φορά που πολέμησαν οι ΗΠΑ (και έχασαν) ήταν στο Βιετνάμ. Έκτοτε επί 18 χρόνια μάχονται στο Αφγανιστάν αλλά νίκη γιοκ. Η τελευταία γραμμή άμυνας των ΗΠΑ είναι η Ευρώπη, εφιαλτήριο προς τη Ρωσία, τη Μ. Ανατολή και, βαθύτερα, την Κίνα. Αν οι ΗΠΑ χάσουν την Ευρώπη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μόνες την Κίνα με τις πλάτες ακάλυπτες ή και εχθρικές. Το ρίσκο είναι ασήκωτο. Η στρατηγική που αναπτύσσουν οι ΗΠΑ, ήδη προ Τραμπ, είναι προφανής και απλή: Καταστρέφουν με πόλεμο όποιον αντίπαλο μπορούν π.χ. Ιράκ και Λιβύη. Όταν αυτό δεν είναι εφικτό σχεδιάζουν τη διάβρωση της

κοινωνίας στον πυρήνα της ύπαρξής της, στην οικογένεια: Όχι ισχυρά έθνη-κράτη, όχι δομημένες κοινωνίες με δυνατότητες αντίστασης. Σχεδιασμένη διάδοση των χαλαρών ηθών ώστε ο εκβιασμός να γίνει μόνιμος τρόπος ελέγχου. Ναι στην από-εθνοποίηση εν ονόματι του αντιεθνικισμού. Έχουμε πει συχνά στις καθημερινές μας κουβέντες ότι χωρίς το στήριγμα της οικογένειας θα είχαμε διαλυθεί. Ωστόσο, τα ίδια διαλυτικά όπλα χρησιμοποιούν και οι κορυφαίες ελίτ του δυτικού κόσμου εναντίον όλων των «υποδεέστερων», ατόμων, κοινωνιών και εθνών-κρατών, συμπεριλαμβανομένων των ίδιων των ΗΠΑ. Είναι η αόρατη αλλά πανίσχυρη ελίτ που ζει στα «ύψη του Ολύμπου» και ίχνη της φωτίζονται μόνο συμπτωματικά και στιγμιαία από ατυχήματα, π.χ. συλλήψεις και περιέργους θανάτους όπως του δισεκατομμυριούχου Επστάϊν ή κινηματογραφικές ταινίες όπως τα «Μάτια ερμητικά κλειστά» του Κιούμπρικ.

Τα κατεστημένα ΜΜΕ της Δύσης έχουν αποκρύψει ότι η Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ, η FED (*) απειλεί με παγκόσμιο κραχ, με στόχο να χάσει ο Τραμπ τις επόμενες εκλογές. Για να το πετύχει, αρκεί να αυξήσει τα επιτόκια δανεισμού, με επακόλουθο κραχ στις ΗΠΑ και εκδίωξη του Τραμπ κλοτηδόν. Υπολογίζεται ότι θα ακολουθήσουν χρεοκοπίες και πτωχεύσεις τραπεζών στην Ιταλία, Γαλλία ακόμα και στη Γερμανία, οπότε οι δηλώσεις της Βαν ντερ Λάιεν αποκτούν το πλήρες νόημά τους. Στην ίδια γραμμή, νόημα αποκτούν και οι πρόσφατες «πληροφορίες» (ή απειλές...) ότι η Μπούντεσμπανκ βαδίζει προς

χρεοκοπία. Ο πρόεδρος του παραρτήματος της FED στη Ν. Υόρκη, κ. Μπ. Ντούντλεϊ, δήλωσε πέρυσι ότι «η επανεκλογή Τραμπ συνιστά χωρίς αμφιβολία κίνδυνο για την αμερικανική και την παγκόσμια οικονομία» και πρόσθεσε ότι η τράπεζα θα πρέπει να εξετάσει τη θέση της. Ο Τραμπ είχε δηλώσει προ μηνών ότι «σκέπτεται» να αντικαταστήσει τον πρόεδρο της FED αλλά δεν το επανέλαβε... Η σύγκρουση στο εσωτερικό των ΗΠΑ είναι άγρια, ανελέητη, και αμφίβολης έκβασης. Για παράδειγμα, μόλις ο Τραμπ έδωσε τον σκληροπυρηνικό Μπόλτον ακολούθησε η επίθεση στην Αράμκο και η (στιγμιαία) αναταραχή περί το πετρέλαιο. Ο υπουργός Εξωτερικών Πομπέο έσπευσε να κατηγορήσει το Ιράν και τον επικύρωσαν οι μυστικές υπηρεσίες, οι ίδιες που υποστήριζαν ότι ο Σαντάμ είχε όπλα μαζικής καταστροφής, αλλά δεν τα βρήκαν ποτέ. Ο Τραμπ υποχρεώθηκε να ματαιώσει τη συνάντηση που προγραμματίζε με τον πρόεδρο του Ιράν Ροχανί στη Σύνοδο του ΟΗΕ.

Επιμύθιο
Είναι λάθος η μοιρολατρία ότι στην Ελλάδα μπορεί να γίνει μόνο ότι θέλουν οι ΗΠΑ, όταν και αν το θέλουν. Θα ήταν, ωστόσο, μεγαλύτερο λάθος να αγνοηθούν. Σχέση αμοιβαίου οφέλους, κατ’ αναλογία μεγέθους και ισχύος, θα μπορούσε να υπάρξει μόνο με συνολική αλλαγή αντιλήψεων για το ύφος και το ήθος της εξουσίας και της ελληνικής κοινωνίας. Παρ’ τ’ αυγό και κούρευτο, δηλαδή.

** Η FED δεν είναι κρατική τράπεζα, όπως οι ομοειδείς των άλλων κρατών. Οι μέτοχοι είναι ιδιώτες-μέλη της ανώτατης ελίτ.*

Η τελευταία γραμμή άμυνας των ΗΠΑ είναι η Ευρώπη, εφιαλτήριο προς τη Ρωσία, τη Μ. Ανατολή και, βαθύτερα, την Κίνα. Αν οι ΗΠΑ χάσουν την Ευρώπη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μόνες την Κίνα με τις πλάτες ακάλυπτες ή και εχθρικές